

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Töröcskei László ügyvéd által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. Bándy Rezső ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen 1.538.750 forint megfizetése iránt az Orosházi Városi Bíróságon 7.P.20.321/2010. szám alatt indult, és a Békés Megyei Bíróság 3.Gf.45.018/2010/4. számú ítéletével befejezett perében a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felek 2000. évtől 2008. évig üzleti kapcsolatban álltak egymással. A felperes az alperes részére ajánlatot tett az alperes felkérésére különféle kovácsoltvas alkatrészek gyártására. A gyártás előfeltétele volt, hogy a megrendelt termékhez a felperes rendelkezzen megfelelő gyártószerszámmal, ún. süllyesztékkel. A felperes árajánlataiban az „ajánlati mennyiség megrendelése esetén” a szerszámköltségeket átvállalta. Az alperes folyamatosan rendelt a felperestől alkatrészeket az ajánlati mennyiségen felül. A felek között 2008-ban megszakadt az üzleti kapcsolat. Az alperes telefonon történt megbeszélést követően 2010. január 06-án 3 db süllyesztéket elszállított a felperestől. A felperes a szállítólevél alapján 3 db süllyeszték ellenértékeként 1.538.750 forintról számlát állított ki, amelyet az alperes nem fizetett ki.

A felperes keresetében 1.538.750 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki a kereset elutasítását kérte.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetnek helyt adó elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes keresetét

elutasította. A jogerős ítélet indokolása értelmében a felek között a Ptk. 379. §-a szerinti szállítási szerződés jött létre, amelynek megfelelően a felperes által adott árajánlatnak a termék előállításához szükséges szerszámok legyártásának költsége is része volt. A jogerős ítélet értelmében akkor, amikor az alperes a megrendelést megtette, az eszközök legyártását is megrendelte, és a felperes oldaláról a továbbiakban a szolgáltatás tárgyát a kívánt termékek és eszközök elkészítése és átadása képezte. Az, hogy egy meghatározott ajánlati mennyiség megrendelése esetén a felperes a szerszámok költségét átvállalta, a szolgáltatás tárgyán nem változtatott, csupán az árat érintette. A jogerős ítélet értelmében a felperes nyilatkozata azt jelentette, hogy meghatározott ajánlati érték elfogadása esetén árkedvezményt ad az alperesnek azzal, hogy a szerszámok költségét magára vállalja, azaz az árba beépíti. Az ajánlatnak az eszközök tulajdonjogának fenntartása nem volt része. A jogerős ítélet indokolása szerint az alperesnek nem volt újabb szerződéskötési szándéka, az elvitel arra tekintettel történt, hogy az eszközöket saját tulajdonának tekintette. Kölcsönös szerződési akarat hiányában szerződéskötésről nem lehet szó, és nem is jött létre olyan megállapodás, amely az alperes fizetési kötelezettségét vonná maga után. A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a keresetet elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe a Ptk. 213. § (2) bekezdését, ami kimondja, hogy az ajánlattól eltérő elfogadást új ajánlatnak kell tekinteni. Az indokolásban szereplő megállapítás, miszerint „a felperes által kiadott árajánlatnak a termék előállításához szükséges szerszámok legyártásának költsége is része volt” ezért megalapozatlan. A szolgáltatás tárgyai csak az alkatrészek voltak. Szerinte a szakmai szokások alapján, ha a megrendelő nem kívánja megfizetni a gyártáshoz szükséges szerszámok költségét, a szállító átvállalhatja, biztosíthatja a szerszámokat ezen költségek áthárítása nélkül, azonban ekkor a szerszámok a szállító tulajdonában maradnak, és az ettől eltérő megállapodásokat külön kifejezésre juttatják a felek. Amennyiben a felek által megkötött szerződésben kikötésre került volna a szerszámok alperes részére történő értékesítése, az megjelent volna az elfogadott ajánlatban, az általa kibocsátott számlán, és a megrendelő könyvelésében, raktárkészletében, azonban ez nem így történt.

Érvelése értelmében alaptalanul állapította meg a másodfokú bíróság, hogy akkor „amikor az alperes a megrendelést megtette az eszközök legyártását is megrendelte”. Szerinte a másodfokú bíróság téves következtetést vont le a Ptk. 207. § (1) bekezdés szerinti értelmezés során. Az alkatrészek ára a korábbi ajánlatok alapján

nem felfele, hanem lefele mérséklődött, ebből kifolyólag az a megállapítás nem helytálló, hogy a szerszámok költségét az árba beépítette. Arra hivatkozott, hogy a szakmai szokások figyelembevételével az ajánlatából nem következik, hogy a gyártóeszközök tulajdonjogát át kívánta ruházni az alperesre. A nyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni, csupán annyit vállalt, hogy az alkatrészeket legyártja és leszállítja, amelynek fizikai előfeltétele a gyártóeszközök megléte volt, azonban a szerszámok tulajdonjogát nem ruházta át. Az alperes a megrendelésében csupán az alkatrészeket rendelte meg, tehát akarata szintén csak erre terjedt ki, hiszen a szerszámokat nem tüntette fel. Előadásának igazolására okirati bizonyítékokat csatolt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogsabálysértő.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, ezért a felperes felülvizsgálati kérelméhez csatolt okirati bizonyítékokat nem vehette figyelembe.

S. G. a felperes ügyvezetője az 5. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltan előadta, „arra vonatkozóan, hogy a süllyesztékek kinek a tulajdonát képezik, sem szóbeli sem írásbeli megállapodás nem történt közöttünk”. Előadása szerint „nem beszéltünk arról, hogy ezért fizetni kell-e az alperesnek, mivel ez köztudomású”, az alperesi megrendelés részét nem képezte a süllyeszték megrendelése. Ugyanezen jegyzőkönyvben foglaltak szerint J. M. és K. Sz. az alperes munkavállalói úgy gondolták, hogy „ezek a süllyesztékek az alperes tulajdonát képezik”, és ezért hozták el őket a felperestől.

A nem vitás tényállás szerint a felperes részéről a gyártás előfeltétele volt, hogy a megrendelt termékhez rendelkezzen megfelelő gyártószerszámmal, az ún. süllyesztékekkel. A felperes által adott árajánlatokból megállapítható, hogy az ajánlati mennyiségek megrendelése esetén a felperes a szerszámköltségeket átvállalta. A felperes a 2001. július 27-én kelt megrendelés visszaigazolásában részletezte is, hogy amennyiben az ajánlati mennyiség megrendelésére nem kerül sor, az ajánlatban közölt szerszámozási költséget leszámlázza. A 2001. április 5-i ajánlat szerint pedig „ha a tényleges megrendelések darabszáma nem érné el a rendelő mennyiségét, a különbség arányában számlázzuk a

költségeket". Az nem vitatott, hogy az alperes részéről az ajánlati mennyiség megrendelése megtörtént. Miután a gyártás előfeltétele a gyártószerszámok, a süllyesztések elkészítése volt, helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy akkor, amikor az alperes a megrendelést megtette, az eszközök legyártását is megrendelte, és a felperes oldaláról a továbbiakban a szolgáltatás tárgyát a kívánt termékek és eszközök elkészítése és átadása képezte. A felperes ajánlataiban nem szerepelt az eszközök tulajdonjogának fenntartása, S. G.-nak a felperes ügyvezetőjének előadása szerint erről az alperessel nem állapodtak meg.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes az eszközöket saját tulajdonának tekintette, ennek megfelelően ráutaló magatartással sem volt adásvételi szerződéskötési szándéka. Az, hogy egy meghatározott ajánlati mennyiség megrendelése esetén a felperes a szerszámköltségeket átvállalta a szolgáltatás tárgyán nem változtatott, ezért alaptalanul hivatkozott a felperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a szolgáltatás tárgya csak az alkatrészek szolgáltatására vonatkozott.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a másodfokú bíróság a Ptk. 207. § (1) bekezdésének megsértése nélkül értelmezte a felek szerződéses nyilatkozatait, és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a süllyesztékek ellenértéke címén további igényt jogszerűen nem érvényesíthet az alperessel szemben.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte a felperest az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2011. december 01.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró